

Bírák kora. Zavaros korszak, a nép többször elfordult az Úrtól, bálványimádásba esett. Csak azért keresték Őt, hogy szabadítsa meg őket az ellenségtől. Nem keresték az Úr akaratát, nem voltak kíváncsiak rá, mit mond. Isten egyre kevesebbet beszélt velük.

Az Úr beszélő Isten. Az, hogy beszél hozzánk, kegyelem – de ha van egy kegyelembe fogadott (kiválasztott) nép, amellyel mégsem beszél, az ítélet, figyelmeztetés: bűn, engedetlenség van jelen. Minket is kegyelembe fogadott, kiválasztott – beszél-e velünk? Válaszol-e az imádságainkra? Ha nem, akkor „homok került a gépezetbe”, valamilyen bűn, amit be kellene ismernünk...

„Ritkán volt az Úrnak kijelentése, nem volt gyakran látomás” – még a főpappal sem beszélt Isten, akinek az Úr kijelentéseit közvetítenie kellett volna a nép felé. Ismerte a Törvényt (le volt írva), taníthatta is, de nem ismerte személyesen az Urat, az Ő Igéje nem volt neki élet. Számára az Úr az, akinek a parancsára el kell végezni bizonyos szertartásokat, és akinek a szavait tanítani kell.

Kivel beszél az Úr? Például Annával: akinek az Úr valóság, aki rábízta magát (és a gondját), „kiönti előtte a lelkét”, és képes meghallani a szavát. Hiszi, hogy az Úrnak mindenre van hatalma, és ezzel a hatalmával meg is hallgatja őt... – Az Úr előtt „öntötte ki a lelkét”: akárhogyan szól hozzá a főpap, ő már választ kapott az Úrtól.

Ez a kölcsönös szeretetkapcsolat volt Isten célja: ne csak „megtegyük mindazt, amit mondott”, hanem bízunk benne, beszéljünk vele: mondjuk el hálánkat, kéréseinket, hallgassuk meg, mit válaszol – utána cselekedhetjük, amit mondott.

Anna már nem magának akarta megtartani a gyereket (hogy ne kelljen szégyenkeznie a gyermektelenség miatt), hanem az Úrnak ajánlotta – hálááldozatként, előre. Az Úr még nem adta meg, de ő már hitte, hogy megkapja – mert az Úr válaszolt neki. 1Jn 5,15: „Ha pedig tudjuk, hogy bármit kérünk, meghallgat minket, akkor tudjuk, hogy már megkaptuk, amit kértünk tőle.”

Sámuellel is beszél az Úr. Mielőtt Élihez került, édesanyján láthatta, hogy szereti az Urat... és ő is szeretni kezdte. Rajtunk is látszania kell(ene), hogy szeretjük, csak ezzel tudunk másokat „vonzani” hozzá, „elérni”, hogy ők is szeressék. Ezzel még nem döntöttek az Úr mellett, ez egy nyitott hozzáállás, amiben az Úr elérheti őket.

„Sámuel még nem ismerte az Urat”, amikor Élihez került, de nyitott volt. Élinél mást láthatott: ott nem szólt az Úr, mert Éli nem volt nyitott. Ismerte a bűnét: azt, hogy nem akadályozta meg a fiai bűnét, a korábbi figyelmeztetésre sem (2,27–36). Tudta, hogy ha Isten szólna, csak ugyanerről beszélne.

Az Úr megszólította Sámuelet, ő válaszolt: „szólj, Uram, mert hallja a Te szolgád” – ekkor ismeri meg, ezzel lesz személyes kapcsolata vele. Ettől kezdve beszélhet vele az Úr, vezetheti, kijelentheti neki az akaratát. Ki is jelenti Élivel kapcsolatban, és Sámuelnek ezt el kell mondania... próbával kezdődik a szolgálata: elmondja-e teljes egészében, mikor Éli ennek nem fog örülni?

Sámuellel terve volt Istennek: rajta keresztül az egész Izráelt meg akarta szólítani: abból az állapotból, hogy csak a szabadításáért, védelméért keresik Istent, el akarta juttatni őket oda, hogy valóban ismerjék Őt. Ehhez „nem kell más”, csak egy olyan ember, aki ismeri az Urat, engedelmes, szereti Őt, és vállalja, hogy emiatt más lesz, mint a világ: nem fogják érteni, üldözik, de „megtudják, hogy ő az Úr prófétájaként rendeltetett” (20. v.)

A mai „próféta” Krisztusról tesz bizonyosságot: Ő az én Uram, aki az életét adta értem. Ő az, aki azt akarja, hogy „mindenki mindenütt térjen meg” (ApCsel 17,30), hogy megismerje Őt, hogy kapcsolata legyen Istennel: Isten neki Atyja legyen, akinek „kiöntheti a lelkét”, és aki válaszol neki. Azt akarja, hogy tudjam mutatni másoknak az utat Őfelé. Hogy ne „véka alá rejtett lámpás” legyek, hanem ott világítsak – „mindenkinek a házban” – ahová Ő helyezett.

„Isten mécsese még nem aludt el” (3. v.) – Ő még most is világosságot akar gyújtani, hogy megismerjék. Bennem se aludjon el: „a benned lévő világosság sötétséggé ne legyen” (Lk 11,35): amit Ő adott, az növekedjen tovább, mert csak azzal világíthatok.

1Sám 12,24

Csak féljétek az URat, és szolgáljátok őt híven, teljes szívből, mert lássátok csak meg, milyen nagy tetteket vitt véghez rajtatok!